

Hurá, prázdniny...

Sú prázdniny. Deti sa tešia a rodičia majú o starosť navyše - kam s deťmi? Kde ich na dva mesiace „odpratať“? Nie každý má to šťastie, že má starých rodičov, ktorí sú ešte „čiperní“, a zvládnu ratolesti. V robote si človek tiež nemôže vybrať dva mesiace prázdnin, a tak vymýšľame a hŕtame, ako spríjemniť tie dva mesiace, aby využili prázdniny efektívne, rozvíjali svoju osobnosť, či zdokonaľovali sa v jazyku, alebo ... hlavne, aby sa NENUDILI.

Hoci nepochopím, ako sa môže niekto nudiť. Moje prázdniny boli veľmi, ale veľmi efektívne a zdokonaľujúce. Žiadna nuda, to mi verte!!!! Keďže mám dvoch starších bratov a celú rodinu máme v susedstve, dokonca aj starých rodičov, naši s nami nemali veľký problém, kam nás dať

Pre nás to bolo presne to, čo nás bavilo. Babka s dedkom mali menší statok, takže sme mali od rána do večera o zábavu postarané. Chovali dvoch koňov, dve kravy, sliepky a psov, takže sme mali to šťastie, že sme si mohli vybrať, o čo sa chceme v daný deň starať. V tej dobe sme nemali potuchy, čo je to IPHONE, SMARTPHONE, či nejaké podobné novinky. Nepamätám si jeden deň, ktorý by sme nestrávili vonku. Babka vedela robiť najlepšíše parené buchty na svete, ktoré sme milovali všetci.

Na ulici nás bolo asi 20 „deciek“ v našom veku, ktoré trávili takmer celé dni u nás pri koňoch, a nebolo jedného dňa, že by sme sa podvečer nestretli pred chalupou a nehrali by sme schovávačku alebo nejakú podobnú hru. Keď teraz zaspomínam na tie krásne časy, až mi je ľúto, že už je to preč. Jedno však viem, že som mala nádherné detstvo, za čo vďačím dobe, v ktorej som vyrastala.

Doba, v ktorej žijeme, je úplne odlišná. Tým, samozrejme, nechcem povedať, že je zlá, len ma mrzí, že už nie je vidieť toľko detí behať po vonku a hrať sa. Namiesto toho hľadajú do mobilov či tabletov a komunikujú cez internet. Stále tu však existujú ľudia, ktorí sa snažia naučiť dnešné deti hrať a iným spoločenským aktivitám, a preto zakladajú tábory s rôznymi témami, aby si každé dieťa malo možnosť vybrať oblasť, ktorá by ho zaujala. Ponúkajú tipy, kam by ste mohli prihlásiť vaše ratolesti, aspoň na pár dní ich odtrhnúť od počítačov. Možno sa im to zapáči a odhalia svoj skrytý talent ...

Zuzana Šedivá

Dobrá vec sa podarila

Počas krátkeho obdobia, od začiatku apríla do polovice júla 2017, sa v Rozvadzoch pri kríži podarilo vytvoriť veľmi pekné miesto oddychu a pokoja. Počas niekoľkých brigád sa členom FS Rozvadžan a občanom Trenčianskych Stankoviec v spolupráci s Obecným úradom podarilo zrekonštruovať historický drevený kríž, upraviť okolie drobnými terénnymi úpravami a osadiť dve drevené lavičky k odpočinku.

Ošetrovanie a odborné orezanie suchých konárov líc vykonali pracovníci Obecného podniku služieb. Mechanizáciu a vykonanie hrubých terénnych úprav poskytol Dušan Pevný a jeho stavebná firma Monolit Slovakia. Samotnú opravu a rekonštrukciu dreveného kríža vykonali Juraj Ševčík a František Ondrášek pod odborným vedením Ľuboša Ondráška z Veľkých Bieroviec.

Už len z vymenovania týchto jednotlivých činností je zrejmé, že rekonštrukcia tohto miesta oddychu nebola vôbec jednoduchá a bez patričnej podpory a obetavosti folkloristov a občanov celej našej obce by bola neuskutočniteľná. Bolo veľmi zaujímavé vrátiť sa do krátkej minulosti - doby brigád a spoločných prác na poli, ktoré utužovali medziľudské vzťahy, a vytvárali sa tak verejnoprospešné hodnoty k úžitku nás všetkých.

Veľmi dobre sa svojej úlohy zhostili naše folkloristky, ktoré nám zabezpečili stravu a doniesli ju ako kedysi na vlastných chrbtoch v „plachetkách“.

Je len veľká škoda, že tieto brigády neoslovili najmladšiu generáciu našich spoluobčanov, ktorí

Dubové drevo na opravu ramena kríža poskytol Miroslav Ľahký z Malých Stankoviec. PD Inovce zabezpečilo pokosenie prístupovej cesty a poskytol finančné prostriedky na čiastočnú úhradu nákladov na terénne úpravy. Drevo na lavičky poskytol Ivan Vašek. Na výrobu, osadenie a návrh informačnej tabule sa podujal Slavo Tomík, ktorý je aj autorom textov. Ich anglický preklad zabezpečili manželka Lenka a Luke Cooper. Potrebný štrkopiesok k rekonštrukcii základovej pätky poskytla urbárska a pasienková spoločnosť Veľké Stankovce.

takto prišli o možnosť prispieť svojou prácou k zveľadovaniu svojej obce.

Ďakujem týmto všetkým ľuďom, ktorí prispeli k obnoveniu tohto miesta pokoja, okolo ktorého sme každodenne chodili, a kde sme si v horúch letných dňoch našli chvíľu na odpočinok. Som veľmi rád, že sa tak podarilo zachovať miesto, ktoré nám zanechali naši predkovia, a pevne verím, že sa nájdu ľudia, ktorí ho budú udržiavať, a zachovajú ho tak pre ďalšie generácie.

Vendelín Sedláček

Kríž v rozvadzskom poli

Aktualita

Ned'aleko za Rozvadzami, smerom na Krivosúd Bodovku, v časti chotára „Kruhy“ stojí drevený kríž. V obkolesení líp je akoby náhodne umiestnený v krajine mimo akejkoľvek cesty. Ale ešte v nedávnej minulosti viedla okolo neho cesta z Rozvázdz, ktorou sa prechádzalo do miestneho chotára.

Ku krížu sa viaže viac ako 300-ročná história z obdobia kuruckých vojen v okolí Trenčína. 3.augusta 1708 sa pri Trenčíne v lokalite obce Hámre uskutočnila jedna z rozhodujúcich bitiek medzi kuruckým vojskom Františka II. Rákocziho a cisárskym vojskom vedeným generálom S. Heisterom. Cieľom kurucov bolo dobyť Trenčiansky hrad, aby pri plánovanom vojenskom ťažení do Sliezska im v tyle nezostala pevnosť, akou v tom čase Trenčiansky hrad bol. Na pomoc Trenčínu sa ponáhľali smerom od Prešporka (Bratislava) cisárske vojská. Popoludní, v piatok 2. augusta 1708, dorazila kurucká armáda o počte asi 15000 vojakov (8000 pešiakov, 7000 jazdcov) ku Veľkým Bierovciam a rozložila sa pri Váhu. Velenie armády zveril Rákoczi Mikulášovi Berčenymu, ktorý večer asi o 21. hodine zaujal pozície v priestore medzi Sedličnou, Turnou, Hámrami, Mníchovou Lehotou a Soblahovom.

Vojsko generála Heistera nocovalo pri Beckove a zavčas ráno 3. augusta sa pohlo smerom ku Trenčínu. Pri Rozvadzoch však predsunuté oddiely cisárskeho predvoja narazili na asi 150 jazdcov pod vedením Urbana Czeldera, ktorých tam deň predtým zanechal Berčený. Kuruci spustili paľbu, čím upozornili Rákocziho tábor na nebezpečenstvo a umožnili včasné zoradenie bojovej línie. A práve pri tejto prestrelke bol podľa ústneho podania miestnych obyvateľov Rozvázdz zabitý poddôstojník jednej z bojujúcich strán. Po ukončení bitky a odchode vojsk Rozvázdzania padlého vojaka pochovali na mieste jeho skonu a na hrob dali jednoduchý drevený kríž.

Poloha kríža vedľa cesty vedúcej z dediny do miestneho chotára, ktorou sedliaci takmer denne chodievali na svoje role a pasienky, zaistila krížu trvácnosť až do súčasnosti.

Časom síce ľudia zabudli, kto je pod krížom pochovaný, ale idúcky okolo neho sa zastavovali na krátku modlitbu alebo prosbu za dobrú úrodu, za zdravie pre svoje deti, pre dobytok a za uľahčenie ťažkého života. Okolie kríža sa stalo obľúbeným miestom stretávania sa detí a mládeže pri pasení husí, kde sa mohli vyšantíť pri rôznych hrách a zábave.

Priečne rameno však muselo byť nahradené novým. Na to bola použitá časť dubovej „hrady“ z práve asanovaného objektu „Belovca“. Kríž bol nanovo osadený, upravené jeho okolie a lípy obrezané. V blízkosti kríža boli inštalované dve lavičky. Celú renováciu uskutočnili nadšenci z Rozvázdz, najmä členovia FS Rozvázdzan pod vedením Vendelína Sedláčka.

Kríž bol viackrát obnovený. V roku 1934 Adam Pevný z Rozvázdz zhotovil nový kríž, ktorý bol postavený na mieste predchádzajúceho. V roku 1987 obyvatelia Rozvázdz zrekonštruovali uchytenie kríža, keď bol osadený do nového betónového podstavca. Vzhľadom na zlý stav kríža sa v roku 2017 pristúpilo k jeho renovácii. Snahou bolo zachovať pôvodný vzhľad kríža, preto bol na dlhšom vertikálnom ramene obnovený reliéf, drevo zbavené vlhkosti a napustené konzervačným prostriedkom. Spodná časť bola kompletne obnovená.

Posvätenie kríža sa uskutočnilo v nedeľu 23. júla 2017. Malá slávnosť s tým spojená pripomenula časť našej regionálnej histórie a prítomní si zaspomínali na časy minulé.

Slavo Tomík

Slová poslancov obce

Slová poslancov

Pokračujeme v redakcii našich novín HLAS s otázkami poslancom a ich stanoviskami či odpoveďami. Je na nich, či sú alebo budú ochotní tlmočiť svoj názor verejnosti. Tu je otázka a k nej slová poslancov, ktoré boli doručené zástupcom redakcie našich novín:

V súčasnej dobe sa pripravuje rekonštrukcia Požiarnej zbrojnice a jej príslušných priestorov, ktoré budú využívať aj ďalšie spoločenské organizácie na svoje aktivity. Aký je váš názor na tento zámer, prípadne budúce využitie?

Simona Mastelová: „Podpora spoločenských organizácií obcou či už prostredníctvom dotácií alebo vytváraním vhodných podmienok je dôležitá. Cieľom rekonštrukcie Požiarnej zbrojnice je jednak oprava a zhodnotenie obecného majetku a, samozrejme, aj podpora organizácií - vytvorenie zázemia pre ich fungovanie a dôstojných priestorov na využívanie. Zároveň však treba dodať, že nejde len o využitie pre spoločenské organizácie a ich členov, ale aj pre všetkých našich občanov, napr. v čase konania obecných zázemí. Na finálnom riešení sa stále pracuje, zámer je však dobrý.“

Martin Poruban: „Dobrovoľný hasičský zbor (DHZ) vždy bol, je a verím, že aj bude neoddeliteľnou súčasťou obce. Vždy boli ochotní priložiť ruku k práci a pomoci druhým. Pomáhali hasiť požiare, pri vysokej vode v pivniciach, pri pátracích akciách, ale aj pri kultúrnych akciách v obci. Trénujú, udržiavajú techniku, reprezentujú obec na súťažiach, vychovávajú mladých ľudí k tomuto športu a poslaniu. Za všetky tieto aktivity a ich strávený čas im patrí vďaka. Požiarna zbrojnica ako majetok obce si zaslúži rozsiahlu investíciu nielen kvôli členom DHZ, kultúrnym akciám, ale aj z dôvodu zhodnocovania majetku obce. Obec sa snaží zhodnocovať svoj majetok, opravovať cesty, chodníky, ale aj budovy, a požiarne zbrojnica je súčasťou tejto aktivity. Dôležité je, aby budova bola efektívne využívaná pre

potreby DHZ a ďalších organizácií v obci, po prípade na vytvorenie slušného a reprezentatívneho miesta na kultúrne akcie.“

Eva Beňovičová: „Rekonštrukcia požiarnej zbrojnice je rozpracovaná už viac rokov. Je potrebné k nej pristúpiť v prvom rade s prihladením na požiadavky hasičov a zakomponovať do projektu aj možnosti využitia inými organizáciami v obci. Zhodnotí sa majetok obce a zlepší sa podmienky pre spoločenský život.“

Dušan Pevný: „Budova Požiarnej zbrojnice vo Veľkých Stankovciach patrí medzi päť spoločensky najvýznamnejších budov vo vlastníctve obce. Keď prišiel starosta s myšlienkou „oprášiť“ starší projekt, vytvoril ním možnosť spoločenského priestoru slúžiaceho nielen hasičom, ale aj iným organizáciám, podporil som ho. V tomto čase existuje nakreslený projekčný zámer, predebatovaný nielen medzi poslancami a zástupcami organizácií, ale aj so spracovateľom projektu. Obec má v prioritách zveľadiť tento priestor a pokiaľ budeme vedieť zložiť potrebné

prostriedky na rekonštrukciu a prístavbu, tak s týmto investičným zámerom súhlasím. Je to podpora našich ľudí a ich záujmov.“

Stanovisko hlavného kontrolóra obce

Pokúsili sme sa osloviť JUDr. Jozefa Liptáka, dlhoročného hlavného kontrolóra obce s otázkami týkajúcimi sa života v obci, povinností vyplývajúcich z jeho činnosti. Chceli sme tiež vedieť viac o jeho pohľade na verejný život u nás.

Pán Jozef Lipták povedal: „Posúdil som možnosť vyjadriť svoj názor na témy, ktoré sú obsahom vašich otázok. Vzhľadom k tomu, že pôsobnosť kontrolóra je prísne vymedzená zákonom, neprislúcha mi právo subjektívne posudzovať úroveň práce orgánov obce.“

Oficiálnym a objektívnym výstupom z mojej kontrolnej činnosti sú správy z jednotlivých kontrol. Tieto mám povinnosť predkladať, aj ich predkladám, k rokovaniam obecného zastupiteľstva.

Taktiež každoročne predkladám správy o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra za príslušný rok. Uvedené materiály tvoria prílohu zápisníc z rokovaní obecného zastupiteľstva. Dostávajú ich písomne pred rokovaním všetci poslanci a starosta obce. Iba tieto materiály objektívne, nezaujaté a nestranné vypovedajú o stave kontrolovaných subjektov.

Vzhľadom k tomu, že zasadnutia sú zo zákona verejné, ich obsah je prístupný verejnosti. Z tohto vyplýva i možnosť ich zverejňovania, k čomu nemám a nemôžem mať žiadne výhrady.“

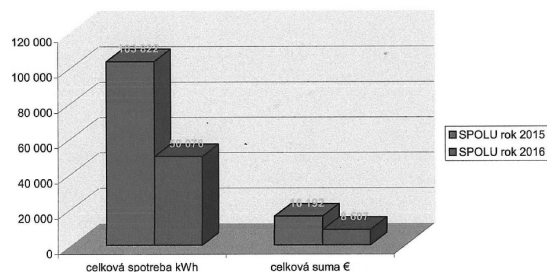
spracoval Jozef Kadák

Verejné osvetlenie – úspora

Všimli sme si

Nie je to tak dávno, čo sme písali na stránkach našich novín o projekte „*Rekonštrukcia a modernizácia verejného osvetlenia v obci Trenčianske Stankovce*“. Sledovali sme vývoj v niekoľkých článkoch na stránkach HLASu. Financovaný bol v rámci Operačného programu 2.2 KaHR vyhláseného MHSR. Poskytnutých bolo cca 244 - tisíc eur, obec dofinancovala projekt sumou cca 73 - tisíc eur.

Spotreba elektrickej energie "Verejné osvetlenie"

Podľa slov starostu Martina Markecha sa vymenilo 262 svetidiel, doplnilo na štátnej ceste cez obec 43 svetidiel a mimo projekt sa ešte dopĺňali ďalšie (v Malých Stankovciach pri

Hoštákoch, vo Veľkých Stankovciach na hornom konci). Zobrali sme podľa jeho slov aj do vlastníctva a správy aj novú komunikáciu v Rozvadzoch pri bývalom MNV a potoku.

Zaujímalo nás, akým spôsobom sa prejavila investícia do osvetlenia v číslach, teda koľko sme ušetrili na nákladoch za nočné svietenie v obci. Informácie nám poskytla pracovníčka Obecného úradu pani Galina Dobiášová so súhlasom starostu. Výsledky boli nielen pre nás ohromujúce. Táto investícia bola naplánovaná a realizovaná oprávnené. Ročne prinesie našej obci tisíce ušetrených eur v obecnom rozpočte.

Porovnanie:

- Rok 2015 (pred rekonštrukciou) celková spotreba – 103 822 kWh.
- Rok 2016 (po rekonštrukcii) – celková spotreba – 50 746 kWh.
- Rok 2015 (pred rekonštrukciou) náklady obce za spotrebovanú energiu VO – 16 192 eur.
- Rok 2016 (po rekonštrukcii) náklady obce za spotrebovanú energiu VO – 7 585 eur.

Rozdiel je evidentný a pohybuje sa v priemere o 52% nižších nákladoch za spotrebovanú energiu. Záverom ostáva veriť, že sa nevyskytnú nejaké nepredvídané veci, či už v kazovosti svetidiel, výdrži samotných káblov, konzol a ostatného zariadenia pri verejnom osvetlení. Veríme, že sa podobné čísla udržia aj v nasledovných rokoch a celá investícia mala svoj význam.

spracoval Dušan Pevný

Tankové dni 2017

Zaujalo nás

Napriek tomu, že hlavný deň tankových dní bol organizovaný na 1.júla, už týždeň pred danou akciou sa schádzali do známych priestorov za hrádzou prví účastníci daného podujatia. V priebehu daného týždňa bolo možné sledovať zvyšujúci sa počet účastníkov, ako i pribúdajúce množstvo vojenskej techniky. Technicky sa pripravoval i priestor pre hlavnú historickú ukážku bojov.

Podľa informácií organizátorov sa na podujatí zúčastnili stovky nadšencov z klubov vojenskej histórie z krajín strednej a východnej Európy, ktorí predstavili viac ako dvesto kusov bojovej techniky. Oproti predchádzajúcim ročníkom si mohli návštevníci už v piatok pozrieť celý areál ako i dostupnú bojovú techniku. Hlavný deň tankových dní - v sobotu, sa začal ako každoročne predstavením zúčastnenej techniky. Historická ukážka pripomenula boje pri oslobodzovaní západného Slovenska pri Starom Tekove.

Piateho ročníka Tankových dní sa podľa organizátorov zúčastnilo vyše 15 - tisíc návštevníkov.

Z pohľadu obyvateľov obce, hlavne časti Rozvadze, sa neopakovala dopravná situácia z predchádzajúceho ročníka. Tento ročník bol v danej oblasti bezproblémový. V uliciach Rozvadz bol minimálny počet parkujúcich vozidiel účastníkov. Bezproblémová bola i doprava po ukončení podujatia. Určite k tomu prispelo rozšírenie parkovacích plôch pri Váhu ako i odklon výjazdu účastníkov z parkovísk počas podujatia smerom na Bodovku.

Chceme poďakovať všetkým organizátorom, najmä páňovi Simeonovi, že bola organizácia tohto roku tak dobrá, že obec nebola zaťažená dopravou ako po minulé roky.

Jozef Kadák

Hasičská súťaž

V sobotu 8. júla 2017 sa uskutočnil 2. ročník tradičnej Hasičskej súťaže o putovný pohár starostu obce.

Spolu 13 tímov, z toho dva ženské – domáce Trenčianske Stankovce a tím RECA, súťažili v disciplínach klasika - 7 tímov a šport - 4 tímy. O zahájenie sa postaral sám starosta obce Martin Markech, ktorý bol na súťaži prítomný po celý čas.

V klasike zvíťazilo mužstvo Lednice s časom 20,31 sekundy (do konečného poradia sa zarátava horší čas z ľavého a pravého prúdu), ktoré mali medzi sebou. Zároveň sa zarátava aj čas celkovo najrýchlejšieho „prúdiara“ v tejto disciplíne (18,21 sekundy). S odstupom pár stotín sekundy nasledovali mužstvá Opatová „A“ a Trenčianska Turná.

V disciplíne šport sa umiestnili na 1. mieste Ruskovce s časom 14,50 sekundy, ktoré mali taktiež medzi sebou najrýchlejšieho „prúdiara“ v tejto disciplíne (14,44 sekundy), druhé mužstvo Lednice a na treťom mieste skončilo mužstvo Trenčianskych Stankoviec s odstupom 1,81 sekundy.

Tomáš Sliva

Zatancujme si

Folklór

To nie je len pozvanie k tancu, ale takto sa volalo folklórne podujatie, ktoré sa uskutočnilo 9. apríla 2017 v Spoločenskom dome v Trenčianskej Turnej. Bola to krajská súťaž a prehliadka sólistov tanečníkov a regionálna súťaž a prehliadka detských folklórnych súborov a choreografií folklórnych súborov.

Hlavným organizátorom podujatia bolo Trenčianske osvetové stredisko, Obecný úrad v Trenčianskej Turnej a hlavným partnerom Fond na podporu umenia. Víťazi – držiteľia „Zlatého pásma“ – v kategórii sólistov tanečníkov postupovali na celoštátnu súťaž a prehliadku „Šaffova ostroha“ do Dlhého Klčova.

Najlepšie detské folklórne súbory a predvedené choreografie postupovali do krajského kola.

Na tancujúcich dohliadali porotcovia znali v odbore choreografie, hudby, ľudových tradícií a výučby tanca. Samozrejme, každý si prišiel zasúťažiť, ale najdôležitejšia bola príjemná atmosféra v kruhu všetkých, ktorí majú radi folklór.

Medzi takmer štyrmi stovkami súťažiacich sa nestratili ani folkloristi z našej obce. V súťaži „Sólisti tanečníci“ – kategória B, získali členovia FS Rozvadžan Ján a Elena Gabrišovi strieborné pásmo za lašunk, čardáš z okolia Trenčína.

S elánom im vlastným popreháňali aj mladšie tanečné páry a postup do celoslovenského finále im len tesne unikol. V kategórii detských folklórnych súborov DFS STANKOVČAN Trenčianske Stankovce dosiahol bronzové pásmo za choreografiu „Detské hry“. Deti vystupovali pod vedením vedúcich DFS Janky Bočákovéj, Eleny Gabrišovej a Anežky Letkovej. Úspech detského súboru je umocnený skutočnosťou, že naši malí tanečníci sa folklórnej súťaže zúčastnili vôbec po prvýkrát. Zásahu na krásnych umiestneniach našich folkloristov má jednoznačne aj hudba pod vedením Ľuboša Šišovského, ktorá ich sprevádzala.

Tieto úspechy folkloristov z našej obce len dokazujú, že folklór a ľudovému tancu sa u nás darí, a že ukážky ľudových zvykov nie sú ničím archaickým a staromódnym, ale sú zaujímavé pre široký okruh mladých i starších ľudí. Pre život v našej obci bolo obnovenie ľudových zvykov v podaní FS Rozvadžan a DFS STANKOVČAN ako pokropenie živou vodou. Bola by veľká škoda v tejto začatej práci nepokračovať.

Slavo Tomík

Myslím si – kultúra...

Zamyslenie

Nielen chlebom je človek živý. Čas od času potrebujeme do žíl, do duší nasat' i kultúru. Ved' vďaka nej sa líšime od zvierat a stali sme sa ľuďmi. Teda, keď je možnosť, tak si radi s manželkou zjídeme do divadla či na koncert.

Asi pred dvoma - troma mesiacmi hrali herci z Bratislavy divadelné predstavenie – Írska kliatba. Zakúpili sme si vstupenky a vybrali sa za kultúrou do Kursalónu v Trenčianskych Tepliciach. Herecké obsadenie bolo celkom dobré, tak sme očakávali slušný kultúrny zážitok. No krátko po začatí predstavenia sme veľmi rýchlo vytriezveli. Toľko ženských a mužských prirodzení a nelichotivých označení žien ľahkých mravov, čo padli na javisku v dialógoch, sa nepočuje asi ani v krčme štvrtej cenovej skupiny.

Neviem, či išlo o zámer autora, alebo režiséra zaujať za každú cenu, ale zjavne sa im to nepodarilo. Aspoň nie nás a neboli sme sami. Z kultúry akoby sa pomaly vytrácala kultúra a čím ďalej, tým viac sa do nej dostávajú vulgarizmy. Aby som nebol kritický len voči hercom na javisku, tak akoby sa pomaly vytrácala kultúra aj v hl'adisku. Do divadla sme chodili a chodíme vždy slušne oblečení. Dnes tam snád' polovica ľudí príde vo vytáhaných tričkách, v teniskách a deravých rifliach.

Úcta ku kultúre, k hercom na javisku sa vytráca. Takže povedal by som – chyba na oboch stranách. Do duše sa vkráda obava, kde to vlastne všetko takto speje, a hlavne prečo. Prečo dnes mladí ľudia berú vulgarizmy ako niečo normálne, akoby už súčasť našej (ich) kultúry. Pre odpoveď netreba ísť ďaleko. Pritrafilo sa mi pred časom, keď som šiel peši domov, že chalani hrali hokej s loptičkou. Mohli mať tak 12 – 13 rokov a v zápale hry si nevšimli veľmi okolie. Akoby sa predhánali navzájom v oplzlostiach – kto ich povie viac, horšie a hlasnejšie. Nedalo sa to už ani počuť, tak som ich napomenul, aby sa správili slušnejšie. Na moju otázku, či ich tak učia v škole, alebo to počujú doma, mi jeden bez váhania povedal: „Áno, naši sa tak bežne rozprávajú doma.“

Vzalo mi to všetky tromfy aj reč. Čo sa dá povedať na to, keď rodičia im idú príkladom. Verím, že väčšina rodičov vychováva svoje deti slušne, ale myslím si, že pribúdajú takí, ktorí si nedávajú doma servítku pred ústa. A deti, tie sú ako špongia – nasávajú do seba všetko, čo okolo seba vidia a počujú. A ak to prijímajú od rodičov, ktorí sa takto medzi sebou bavia, tak si asi myslia, že je to normálne. Zo života sa vytráca slušnosť: vo vzťahoch, v rodine, v práci a aj v kultúre.

A nemám z toho dobrý pocit. Bojím sa, že čím ďalej, tým viac sa naplňajú slová aforizmu, ktorý som napísal pred nejakým časom:

Každý jeden z nás z lona vyšiel
Chovaj sa slušne, meč nechaj v pošve.
Preto nezabudni odkiaľ si prišiel,
Možnože o chvíľu ťa tam niekto pošle...

Pavol Múdry

Reprezentujem aj našu obec, hovorí Jakub Kadák

Predstavujeme

Prvé futbalové kroky robil na ihrisku v Trenčianskych Stankovciach. Neskôr sa cez AS Trenčín prepracoval až do najcennejšieho dresu. Dnes má Jakub Kadák za sebou viac ako dvadsať reprezentačných stretnutí. Už ako päťročný sníval o kariére futbalistu, keď s bratom chodil na tréningy v Trenčianskych Stankovciach. Pre istotu nosil so sebou kopačky, ak by ho tréneri zavolali na ihrisko. Netrvalo dlho a stalo sa tak.

Pred siedmimi rokmi prestúpil do AS Trenčín a patrí medzi najvýraznejšie mládežnícke talenty zo Sihote. Šestnásťročný stredopoliar si prvý raz obliekol reprezentačný dres na jeseň roku 2015. Nastúpil v priateľskom dvojzápase proti susednej Českej republike. „Prvý duel sa hral v Ilave. Tam som naskočil na záverečných pätnásť minút. Odveta sa konala v Uherskom Hradišti. Na ihrisku som bol deväťdesiat minút a otvoril som si strelecký účet v reprezentácii. Stále si živo pamätám streľu pravačkou spoza veľkého vápna k ľavej žrdi. Bol to neopísateľný moment,“ tešil sa aj po takmer dvoch rokoch Jakub Kadák.

Veľký zvrat v Belfaste. V rôznych mládežníckych výberoch Slovenska odohral už viac ako dvadsať zápasov. Presne ich však zrátané nemá. V pamäti mu utkvel najmä kvalifikačný duel „sedemnástky“ proti Severnému Írsku. V Belfaste naši chlapci štyri minúty pred koncom prehrávali o gól, no napokon dokázali nepriaznivý stav v samom závere zvrátiť. „Boli to neopísateľné pocity. Všetci sme sa nesmierne radovali. Toto víťazstvo nás posunulo do záverečnej fázy kvalifikácie.

Zdolať Severných Írov na ich domácej pôde takýmto spôsobom nie je bežnou záležitosťou,“ dodal Kadák.

Dres s dvojkrížom na hrudi mu prirástol k srdcu. „Znamená pre mňa veľmi veľa. Nereprezentujem iba seba, ale aj Slovensko, AS Trenčín i materský klub OŠK Trenčianske Stankovce. A som na to hrdý.“

Túži napodobniť Vlčeka. Pred štyrmi rokmi sa na Slovensku uskutočnili majstrovstvá Európy do 17 rokov. Družina Ladislava Pecka skončila na treťom mieste a postúpila na svetový šampionát. Súčasťou tímu bol aj ďalší Stankovčan Martin Vlček. „O niečom podobnom snívam i ja. Som rád, že sa už niekomu z našej obce podaril veľký úspech. Dúfam, že niečo podobné čaká skôr či neskôr i mňa. Snád už najbližšie v devätnástke,“ zaželel si Jakub Kadák.

Podľa jeho slov je v reprezentácii skvelá partia, ktorá rastie každým zápasom. „Držíme spolu počas zrazov, aj po nich. Stretávame sa na ligových zápasoch. Vždy sa rozprávame, ako sa komu darí,“ pousmial sa Kadák.

Reprezentačné zrazy takmer vždy prinesú

pekné zážitky, či už sa jedná o oslavu víťazstva alebo sviatkov hráčov a realizačného tímu. „V prvom rade sa bavíme futbalom. Veľa zábavných zážitkov prežívame aj v hoteloch. Smutnou spomienkou zostáva neúčasť na šampionáte do sedemnásť rokov v Chorvátsku. Máme však šancu na reparát. Budeme sa snažiť vybojovať si miestenku na majstrovstvá Európy do devätnásť rokov,“ dodal obdivovateľ španielskej a anglickej najvyššej súťaže.

Martin Jurčo

Nerealizované zámery v obci

Zaujímavosť

V našej obci sa od zlúčenia štyroch obcí v roku 1972 vystriedalo viacero starostov a desiatky poslancov. Počas tohto obdobia sa plánovali v obci nielen obecné investície, ale aj mnohé súkromné. Viaceré boli veľmi zaujímavé, možno predbehli aj dobu, alebo naopak, boli je poplatné. Nejedna z nich by mala svoj význam aj v dnešnej dobe, prípadne by bola zaujímavou pre našich občanov či okolitú verejnosť. Dokonca si myslím, že každá z nich by v tejto obci mala svoj význam i osov. Podme si ich pripomenúť, možno aj tak trochu rozhybať diskusiu o nich.

Priehrada v Sedličnej, na Inovčeku, bola projektovým zámerom ešte v časoch bývalého zriadenia, tesne po spojení obcí. Mala prehradiť Sedličiansky potok, ktorý v horúcich letách nemá vodu. Zadržaná voda po zimných mesiacoch mala slúžiť na zavodnenie potoka a závlahu pôdy. Zároveň mala slúžiť ako rekreačná oblasť pre našich občanov. Projekty tohto diela sa ešte aj dnes nachádzajú v archívoch úradov či obce.

Štôlna na ťažbu uránovej rudy v katastri Veľkých a Malých Stankoviec boli štátnym projektom podliehajúcim vysokému stupňu utajenia. Zostali po ňom trvale zdevastované doliny v našich horách ako nemá pamiatku po plánovanom zámere. Dnes už by bol podobný zámer nepriechný na verejnosti, ale aj úradoch.

Projekt vybudovania infraštruktúry a rozdelenia stavebných pozemkov na Hoštákoch v Malých Stankovciach bol spracovaný pár rokov po zmene zriadenia. Na túto verziu bolo vydané aj územné rozhodnutie. K realizácii nikdy neprišlo, zopár domov od Sedličnej či Malých Stankoviec sa podarilo pred rokom 2000 či neskôr zrealizovať. Z dnešného pohľadu je však treba zámer úplne „prekopat“. Požiadavka na veľkosť pozemkov, umiestnenie ulíc, využitie územia je iná. Obec či súkromného investora čaká veľká práca vymyslieť, pre - financovať a zrealizovať tento zámer.

Aquapark s vodnými plochami bol dlhšou dobou na prelome milénia záujmom jednej českej spoločnosti v katastrálnom území obce v Rozvadzoch. Na roli za Oddychovým centrom boli uskutočnené prieskumné vrty na kvalitu a vlastnosti spodných vôd v určitých hĺbkach. Kvalita a teplota vody však neboli vhodné pre tento zámer.

Futbalová akadémia na roliach za Oddychovým centrom v Rozvadzoch je v médiách a na verejnosti prepieraná už takmer dekádu rokov. K základným predpokladom naplnenia došlo už pred viacerými rokmi. Existujú prevody pozemkov, zmluvy či iné splnené podmienky. Na ťahu je investor tohto zámeru. Pred niekoľkými rokmi došlo k závažnej zmene, ktorá ovplyvnila konanie investora. Nestihol v zákonom čase požiadať

o vyňatie pôdy z pôdneho fondu pod tento zámer a bonita pôdy je na tomto úseku územia spolplatená. Suma, ktorú by musel uhradiť, je vo výške investície do ihriska, a preto je projekt aktuálne pozastavený.

Krematórium patrí medzi najnovšie zaujímavé nerealizované zámery na území našej obce. Stáť malo na roli medzi farmou s dobytkom a objektom spoločnosti Hania Physics v katastri Rozváz pod tzv. Hôrkou pri štátnej ceste na Beckov. Vzhľadom k vývoju s pohrebnými miestami a cenami za služby v tomto odvetví budú mať tieto zariadenia budúcnosť. V západnom svete sú v bežnej zástavbe miest a obydľí, bez negatívneho dopadu na kvalitu života.

Zoológická záhrada respektíve vybudovanie pavilónov pre exotické zvieratá v areáli spoločnosti Hania Physics na Brečnom v katastri Rozváz pri ceste na Beckov bol asi posledný zaujímavý zámer, ktorý bol predložený na stôl obce. Obec sa z viacerých dôvodov rozhodla nepodporiť tento zámer. Mal však v sebe zaujímavú myšlienku a mohol byť ťahákom pre voľný čas našich obyvateľov či širšej verejnosti. V súčasnej dobe prebiehajú v areáli veľké stavebné práce, no nie sú obci známe svojím charakterom.

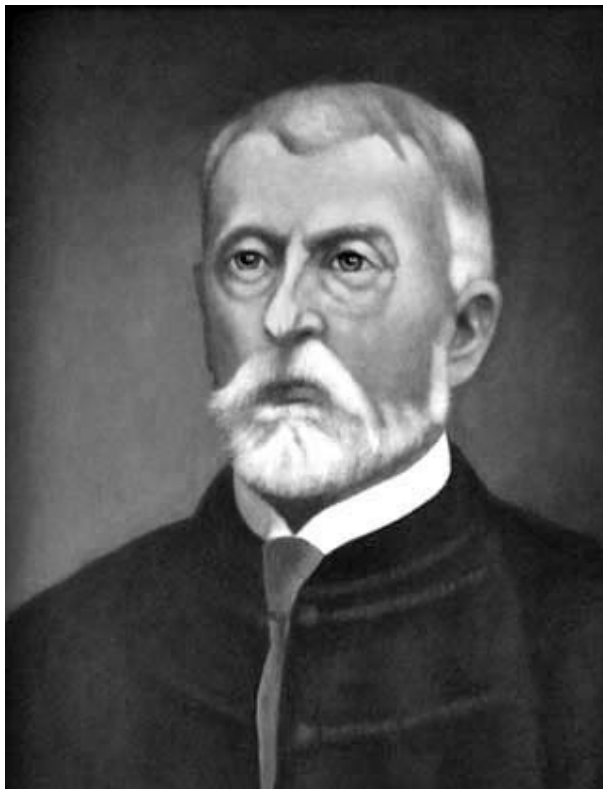
Spomenuli sme len časť zaujímavých aktivít a zámerov. Boli tu rôzne iné plány s vybudovaním výrobných, skladových, rekreačných či bytových priestorov. Nedá sa spomenúť všetko. Vybral som však také, ktoré túto obec mohli zmeniť, prípadne ešte stále môžu. Zároveň mohli poskytnúť prácu obyvateľstvu, či poskytnúť možnosti na relax alebo zábavu. A je jedno, či sa jedná o investíciu súkromnú, či obecnú.

Dušan Pevný

Učiteľ a básnik - Mičátek

Rodáci

Ján Branislav Mičátek (* 19. november 1837, Malé Stankovce – † 24. január 1905, Kysáč, Vojvodina) bol učiteľ, básnik, jazykovedec, národný buditeľ, organizátor kultúrneho života, malostankovský rodák. Otec mu tiež bol učiteľom a učil sa u spisovateľa Kalinčiaka, ktorý bol prednášateľom a učiteľom v Modre, kde mladý Mičátek získal nielen prvé pevné vedomosti, ale aj hrdosť, že pochádza z rodu významných národovcov – vzdelancov. Tu zakončil aj učiteľský ústav.

sa nezvalil, žiakov bolo nad 250, a všetko nezainteresovaných o výchovu a vzdelávanie. Mnohí zo žiakov boli pastieri sviň, kráv, robili doma ako pomocná pracovná sila, do školy riadne nechodili, nuž nie div, že aj povedomie im bolo slabé, také, ako aj rodičov a vzdelancov."

V čase jeho príchodu v Kysáči pôsobil farár Friedrich Steltzer, s ktorým mali všetci veľké roztržky, lebo tento vplýval na chabé slovenské povedomie, vyzdvihoval povedomie maďarské, a tak sa k ľuďom aj správal. S novým učiteľom Mičátkom sa hneď dostal do sporu, tak ako mal spory najmä pri príchode Viliama Paulínyho - Tótha na voľbách, od ktorých všetkých Steltzer odhovára a brzdil organizovaný odchod do Kulpína.

Učiteľ Ján Branislav Mičátek však neklesol duchom. Keď sa v Petrovci pri otvorení prvého slovenského divadelného predstavenia predtým konala veľká slovenská oslava (tristoročnica Zrínskeho) na čele s riaditeľom divadla Viktorom Rohoňom (1845–1923) v krčme u Karola Slavku, tejto veľkolepej oslavy sa zúčastnil aj učiteľ Mičátek a bol spolu s Viktorom Rohoňom obžalovaný pri úradoch za vyvolávanie neznášanlivosti voči maďarskému hrdinskému národu.

Ján Mičátek v mene Dolnozemsťov odoslal svoj chýrečný „*pripis vďačnosti*“ Matici slovenskej do Martina, kam každoročne odchádzal na oslavy a jeho synovia nasledovali otcove vychodené chodníčky aj tak, že jeho syn, tiež Ján, šiel na Slovensko z Kysáča pešo a urobil aj veľký výlet na Devín. Pripis vďačnosti učiteľ

Ján Mičátek napísal z vďačnosti k biskupovi Štefanovi Moyzesovi a ako zakladateľ Matice slovenskej v Turčianskom Svätom Martine bol aj poverenikom pre Bäcku a vôbec Dolnú zem. Mal veľké spory aj doma, aj v župných úradoch. Bol dopisovateľom *Orla, Sokola, Pešťbudinských vedomostí*, ale písal aj do srbských novín a časopisov, do novosadského *Nevenu*, a preto roku 1894, keď sa začala tvrdá maďarizácia, úrady ho pozbavili učiteľstva a násilne ho penzionovali.

Oženil sa s Alžbetou, rodenou Maršallovou (1840 – 1878, ináč sestrou prozaika Gustáva Maršalla Petrovského), s ktorou mal deväť detí. Najstarší Ján Svätopluk bol kňazom v ďalekej Amerike, kde sa taktiež angažoval na roli dedičnej, Vladimír bol stredným jeho synom a stal sa učiteľom v Kysáči a Ľudovít Miloš ako advokát, politik a vydavateľ – redaktor Dolnozemskeho Slováka mal z nich najúspešnejšiu verejno-kultúrnu prácu.

Učiteľ Ján Mičátek, rodák z Malých Stankoviec, zomrel roku v 1905, druhý deň po veľkých hodžovských voľbách. Bol nadšený, že na týchto významných voľbách zvíťazil znova spoločný kandidát Srbov a Slovákov Milan. Na tomto pohrebe sa zúčastnil aj pán Milan Hodža a mnohí významní dejatelia, tak zo strany Slovákov, ako aj Srbov. Obyčajný kysáčsky ľud ho vypravdal húfne, žiaľiac za svojím nebojácnym, bojovným a láskavým učiteľom.

spracoval Štefan Šmatlák

V roku 1857 prišiel na prázdne učiteľské miesto do obce Laliť ku kolegovi Jozefovi Godrovi, kde nadobudol ďalšie významné buditeľské skúsenosti. V Laliť pôsobil do roku 1862, kedy prechádza do Kysáča a natrvalo tu potom aj zakotvil. S príchodom nového národovca – učiteľa, sa Kysáč zrazu začal z tvrdého zápečníctva a nezainteresovanosti k veciam národným pomaly prebúdzat', a to bola práve veľká zásluha pána učiteľa Jána Mičátka. Vo svojich spomienkach neraz hovoril o tom, ako to bolo na začiatku jeho pôsobenia v Kysáči: „*Škola na spadnutie, kostol len-len že*

Môj idol

Mám viac idolov, futbalových, hudobných aj „youtuberových“. No jeden z nich je Billie Joe Armstrong. Je to spevák a gitarista z kapely menom Green Day. Aj ja by som sa chcel naučiť hrať na gitaru ako on. Dokonca už som bol dvakrát na ich koncerte. Raz v Prahe a raz v Rakúsku na Nova Rocku.

Vždy, keď si pustím ich pesničky, zdvihne mi to náladu. Green Day som spoznal na začiatku leta 2016. Mojou prvou pesničkou, čo som počul, bola **Know Your Enemy**. Billie

Joe Armstrong je odvtedy môj najobľúbenejší spevák a taktiež aj jeho kapela. Green Day vyhrali už trikrát cenu za najlepšiu hudobnú kapelu a jej tvorbu v Amerike.

Detské úvahy

V roku 2004 za album *American Idiot*, v roku 2009 za *21st Century Breakdown* a v roku 2016 za **Revolution Radio**. Na Billiem Joe sa mi páči, ako spieva, provokuje ľudí a že z koncertu robí veľkú show. Napríklad aj to, že volá na pódium divákov alebo strieľa do ľudí z veľkej pušky ich tričká.

Mne sa najviac páči album *Revolution Radio*, z ktorého viem už tri pesničky naspamäť. Dokonca som o jednej robil aj projekt na hodine hudobnej výchovy v škole. Jeho piesne sú väčšinou o tom, že porovnáva minulosť a prítomnosť, alebo o tom, čo sa vo svete deje.

Adam Pevný

Dámska jazda v Mikulove

Letom-svetom

Jeden februárový deň som dostala nápad zorganizovať výlet na Južnú Moravu. Začala som sondovať, ktoré z kamarátok by mali záujem o degustáciu dobrého moravského vína. Počet a mená sa do poslednej chvíle menili, no zdravé jadro zostalo.

Dohodli sme sa na víkend koncom apríla a behom týždňa sme zohnali štýlové ubytovanie v Mikulove. Pre toto mesto sme sa rozhodli kvôli dlhoročnej vinárskej tradícii a atmosfére, ktorá tam dýcha na každom kroku. Upútalo nás veľké množstvo vínnych pivničiek s kvalitnými vínami. A tak sme si v jednej z nich, v „Sklepe u Konšelů“, objednali degustáciu vín. Čas sa rýchlo minul a nastal termín odchodu. Tri baby a jedno malé auto sa vydali na dvojhodinový trip (s našimi prestávkami trojhodinový – štvorhodinový...) na Južnú Moravu.

Cesta ubiehala ako po masle, informačné tabule nás viedli a ak sme si neboli isté odbočkou, poradila nám „pani z GPS“. Krásne prostredie Južnej Moravy nás obklopovalo popri „bez výmoľových“ ciest až k cieľu nášho výletu.

V podvečer sme sa ubytovali, oddýchlí si a vyrazili na prechádzku mestom. Mesto žije turizmom. Vysmiati ľudia bezstarostne sedia vo vinárňach, popíjajú si víno a debatujú s priateľmi. Táto atmosféra nás rýchlo pohltila, a tak sme sa adaptovali. Večer ubehol ako voda. Na ôsmu ráno máme nastavený budík, čaká nás návšteva nádherného zámku v Ledniciach. Tento zámok v 13. storočí získali Lichtensteinovci a patril im takmer 700 rokov.

Zámok s rozľahlou záhradou patrí medzi najkrajšie pamiatkové komplexy v Českej republike.

Mestečko **Lednice** láka turistov na historickú pompéznosť a, samozrejme, moravské vína. Priatelia spoza Moravy vedia, ako na to...

Aprílové počasie sa prejavilo nepravnosťou, a tak sme sa tri baby schovali pod jeden dáždnik a kochali sa s otvorenými ústami v záhradách zámku. Ako všetko na Lednickom zámku, tak aj skleník je jednoducho romantika. **Lichtensteinovci** neboli odborníci na botaniku, a preto si na tento skleník prizvali odborníkov, ktorí putovali naprieč Južnou Amerikou, aby pozbierali vhodné semená tropických rastlín pre celoročnú nádhru. Miestami si pripadá

ako japonský turista, čo krok to „selfie“, ved' sa musím pochváliť na facebooku. A naozaj sa bolo čím chváliť, nielen pôvabom slovenských žien. Už nám aj vytrávil. V klasickej moravskej reštaurácii s milou obsluhou sme si dali dobrý základ pred očakávanou degustáciou.

V pivničke nás čakala milá majiteľka, ktorá nás oboznámila so siedmimi druhmi vín. Každé malo špecifickú vôňu, chuť a farbu. Pálava bola sladká, frankovka červená a trpká. Rosé chutilo po jahodovej zmrzline a Rulandské šedé perilo na jazyku. Pani sa naozaj vyzná. Víno pijeme ako vodu, čo onedlho pociťujeme na zlepšenej nálade a fantázii pri tipovaní, čo vo vine cítíme. Po siedmom poháriku tohto hroznového moku sa presúvame do vedľajšej pivničky, ktorá slúži ako vináreň. V nej znejú moravské ľudovky, na stolíku nás čaká občerstvenie, džbán s vodou, a tak sme si priobjednali, pre nás top víno, Rulandské šedé. Tento večer prebiehal v náramnej nálade s nezameniteľnou atmosférou.

Južná Morava má naozaj čo ponúknuť a z vlastnej skúsenosti ju môžeme odporučiť ako tip na pekný výlet. Ako bratia Česi vravia, tip na „kudy z nudy“.

Monika Pevná

DENNÝ PLAVECKÝ TÁBOR STARÁ TURÁ

Chcete, aby sa vaše dieťa naučilo plávať? Zlepšilo sa v jednotlivých plaveckých štýloch? Prinášame vám skvelú príležitosť, ako to dosiahnuť.

Miesto: Športový areál Stará Turá, Športová 503

Termín: 7. 8. – 11. 8. 2017 (požadovaný vek 4 – 8 rokov)

21. 8. – 25. 8. 2017 (požadovaný vek 5 – 12 rokov)

Cena: 100 eur / 1 termín

DENNÝ TENISOVO – ŠPORTOVÝ CAMP TRENČIANSKE STANKOVCE

Čo ťa čaká a neminie: denný program od 8.00 do 16.00, každodenný tréning tenisu, kondičná príprava, jazda na štvorkolke, in-line korčule, kone, opekačka, tradičné a netradičné športy, bicyklovanie.

Miesto: Penzión Aston a ZŠ s MŠ J. Lipského Trenč. Stankovce

Termín: 14. 8. – 18. 8. 2017 (požadovaný vek 5 – 12 rokov)

Cena: 95 eur

Zuzana Šedivá

Redakcia HLAS

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kadák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kadák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry. Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: DUO PRINT s.r.o., Ľ. Podjavorinskej 5, Nové Mesto nad Váhom, Prevádzka Trenčín Náklad: 1000 ks. Periodicita vydania: 6x ročne. Zapisané v Zozname periodických tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15. Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.
Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

